

عنوان مقاله:

کانونی سازی در اشعار روایی نیما یوشیج

محل انتشار:

فصلنامه شعرپژوهی (بوستان ادب)، دوره 10، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فائزه عرب یوسف آبادی - عضو هیئت علمی/ دانشگاه زابل

زهرا داور - کارشناسی ارشد

خلاصه مقاله:

نیما یوشیج یکی از شاعران معاصر است که در میان اشعار دیوان او صد و هفتاد و یک شعر از تکنیک کانونی پردازی روایت به طور کامل بهره برده است. هدف اصلی این پژوهش کشف و شناخت انواع کانونی سازی در این اشعار بر اساس موقعیت کانونی ساز و میزان تداوم کانونی سازی است. بدین منظور اشعار روایی نیما یوشیج با روش توصیفی - تحلیلی بررسی شد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که از منظر موقعیت کانونی ساز در اغلب شعرهای روایی نیما، کانونی ساز با چشم اندازی تمام نما، تمام امور را کانونی سازی می کند. اغلب اشعار تحت سیطره ی راوی-کانونی ساز بیرونی است. در بیشتر این اشعار، دانش نامحدود راوی-کانونی ساز بیرونی، کردار و گفتار و پندار دیگران را به نمایش می گذارد. بیشتر اشعار روایی نیما دارای مولفه عاطفی جانبدارانه و درون نگر است. اغلب اشعار روایی نیما، بستری شده اند، برای بیان عقاید راوی که با چشم اندازی غالب نمایش داده می شود. از منظر میزان تداوم کانونی سازی در این اشعار این نتیجه حاصل شد که بیشتر اشعار روایی نیما از کانونی سازی ثابت برخوردار هستند و راوی آن ها واحد است و تا پایان روایت تغییر نمی کند.

کلمات کلیدی:

اشعار روایی، کانونی سازی بیرونی، کانونی سازی درونی، نیما یوشیج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1459013>

